

agtig. Jeg maa derfor fastholde, at disse Bestemmelser fremdeles ere en integrerende Del af Lovforslaget, idet jeg hævder, at en stor Del af den Virkning, man ønsker at opnaa, vilde falde bort, hvis hele Omsætningen skulde reduceres til de 25 Millioner. For øvrigt skal jeg, som jeg har gjort i det andet Ting, ligesom det vist ogsaa her er udhævet ved Debatten, tillige oplyse, at denne Del af den hele Kontrakt er en nødvendig Del af denne, saaledes, at naar man tager den bort, falder ogsaa det øvrige.

Naar der er indvendt fra forstellig Side mod Lovforslaget, at Laanet er gjort uopstigeligt i 20 Aar, skal jeg indrømme, som jeg ogsaa har gjort i det andet Ting, at det er en mindre ønskelig Bestemmelse i Lovforslaget, men ogsaa denne Post har været en nødvendig Del af det hele Kontraktforhold, saaledes som det er indgaaet og foreligger. Jeg kan ogsaa henvise til, at Transaktionerne ikke indbefatter den hele $3\frac{1}{2}$ pCt.s Statsgæld, men at der bl. a. endnu er til Raadighed de 59 Millioner $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer, som endnu altsaa kunne være Genstand for en muligvis fordelagtigere Konvertering, naar et belejligt Tidspunkt maatte komme, medens jeg dog ogsaa ved Siden deraf blot behøver at pege paa, at et saadant gunstigere Øjeblik end det nuværende jo ogsaa kan tænkes aldrig at komme til Stede.

Der er ogsaa faldet Bemærkninger om, hvorledes man tænkte sig Anvendelsen af de 7 Millioner Kroner, paa hvilke der ikke er lagt udtrykkelig Beslag gennem de Opgivelser, der findes i Motiverne, men i saa Henseende maa jeg kun udtale, at saafremt man ikke kommer til en anden Overenskomst om Anvendelsen, ville disse 7 Millioner faa afkurat den samme Anvendelse, som der er peget paa for det øvrige Beløb. De ville da blive anvendte til Jærnbaneanlægene i Henshold til Lovene af 8de Maj 1894, og det er jo ikke nogen fjern Tidperiode, hvori de saaledes ville komme til Anvendelse, ligesom ogsaa de Krav ere store, der, naar blot et Finansaar foruden det indeværende er gaaet, ville blive rejste med Hensyn til Jærnbanebygningen, baade med Hensyn til Tilskud til de private Baner og til direkte Anvendelse ved Statens Jærnbaneanlæg. Jeg tillader

mig altsaa at paasta, at de Transaktioner, der her ere foreslaede, i deres Helhed ville være af fordelagtig Natur, ville være en Opnaelse af et billigt Laan i Forhold til, hvad der tidligere er set kontraheret af andre Stater, ville være en Benyttelse af et gunstigt Øjeblik, hvor der sikkert kan gøres Indvendinger mod enkelte Poster paa den foreløbige Afslutning af Kontrakten, men hvor der i sin Helhed — det paastaar jeg i det mindste — er opnaaet et finansielt heldigt Resultat, og jeg afventer, at nogen skal paavise, at der er afsluttet bedre Kontrakter om Statslaan i den Tid, der ligger os nær. Med Hensyn til Fremtiden kan jeg ikke overtage nogen Garant, hvis, som det jo for øvrigt maa haabes, Pengesforholdene bestandig ere opadgaaende og stille sig gunstigere. Jeg skal altsaa fremdeles tillade mig at anbefale Forslaget, som det foreligger her.

Formanden: Den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kred (Knudhø) har Ordet for en kort Bemærkning.

Knudhø: Jeg tror, den højtærede Minister har fuldstændig Ret i, at man ikke kan paavise noget Statslaan, som er afsluttet paa billigere Betingelser hidtil. Jeg tror paa den anden Side, at hvis den højtærede Minister havde udbudt det her ønskede Laan i offentlig Konkurrence, vilde den højtærede Minister have været i Stand til at opnaa mindst lige saa gode Betingelser. For mit Vedkommende spiller, som jeg før omtalte, § 4 en uheldig Rolle i Lovforslaget, og jeg tror, at den højtærede Minister vilde have kunnet undgaa denne Paragraf. For øvrigt er jo Tiden saa langt fremrykket, at jeg ikke skal komme ind paa en lang Debat. Der er kun en ganske enkelt Øring, som er fremkommen fra forstellig Side, som jeg kunde have Lust til kort at besvare. Det var det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (N. B. Breinholt), som udtalte, at jeg havde talt om skadelige eller uheldige Følger af Laanet paa 25 Millioner Kr. Det har jeg ikke gjort. Jeg har indrømmet den højtærede Minister, at der var en Rentebesparelse ved Konverteringen af det engelske Laan af ca. 70,000 Kr. aarlig. Jeg sagde, at den højtærede Minister med Hensyn til